

8.7.2013

Dnro 2539/4/12

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamiehen sijainen Pasi Pölönen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Kristian Holman

MUUNTORANGAISTUKSEN PERUSTEEN SELVITTÄMINEN

1

KANTELU

A kertoi 1.7.2012 päivätyssä kirjeessään, että poliisi pysäytti hänet 28.11.2011 ja havaitsi rekistereistään hänen olevan etsintäkuulutettu. A kuljetettiin Lapuan poliisiasemalle selvittämään asiaa. Poliisiasemalla ilmeni, että kysymyksessä oli sakon muuntorangaistusasiaa koskeva etsintäkuulutus. A haastettiin poliisin antaman haasteen mukaisesti Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeuden Kauhavan kansliaan 17.1.2012 kello 9 alkavaan sakon muuntorangaistusta koskevaan tuomioistuinkäsittelyyn.

A esitti tuomioistuinkäsittelyssä myöhemmin Vaasan hovioikeuden oikeaksi katsoman väitteen, ettei poliisin rangaistusmääräysmenettelyssä antamia sakkoja voida muuntaa vankeudeksi. Vaasan hovioikeuden päätöksellä A:lle korvattiin oikeudenkäyntikuluista kärjäoikeudessa ja hovioikeudessa yhteensä 300 euroa.

A katsoi, ettei tuomioistuimen määräämä korvaus kata kuin pieneltä osin hänelle aiheutuneita kuluja, joita oli kertynyt selvittämisen yhteydessä kolme tuntia kestäneestä vapaudenmenetyksestä, ansionmenetyksestä tuomioistuinkäsittelyn ajalta sekä kuljetus- ja muutoksenhakukuluista.

A katsoi asiassaan menetellyn kohtuuttomasti ja ammattitaidottomasti laatimalla perusteeton etsintäkuulutus viranomaisen rekisteriin. A:n mielestä poliisin olisi tullut välittömästi tutkia sakon muuntorangaistusta koskeva väite sekä syyttäjän olisi tullut selvittää, oliko sakon muuntamiselle olemassa mitään perusteita.

3

RATKAISU

3.1 Tapahtumista

A on syyllistynyt 9.10.2004 kahteen liikenne rikkomukseen, kahteen ajoneuvorikkomukseen ja lievään veropetokseen sekä 20.10.2006 lievään petokseen. Hänelle on annettu näistä rikkomuksista rangaistusvaatimukset (2 kpl), joita hän on vastustanut.

Seinäjoen kärjäoikeus on 15.12.2005 antanut ratkaisun 9.10.2004 tehtyjä rikoksia koskevassa asiassa. Seinäjoen kärjäoikeuden ratkaisusta on valitettu Vaasan hovioikeuteen, joka on

22.1.2007 antamallaan päätöksellä tuominnut A:n 20 päiväsakkoa vastaavaan 120 euron sakkoon.

Helsingin kärjäoikeus on 6.9.2007 antanut ratkaisun 20.10.2006 tehtyä lievää petosta koskevassa asiassa. Helsingin kärjäoikeuden ratkaisusta on valitettu Helsingin hovioikeuteen, joka on 12.11.2007 tuominnut A:n 15 päiväsakkoa vastaavaan 90 euron sakkoon.

A:lle määrättyjä sakkoja ei saatu perityksi. Tästä syystä hänet etsintäkuulutettiin ja poliisipartio haastoi hänet 28.11.2011 Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeuteen vastaamaan 17.1.2012 syyttäjän vaatimukseen muuntorangaistuksen määräämisestä.

Pohjanmaan syyttäjänviraston kihlakunnansyyttäjä B esitti 3.1.2012 tuomioistuimelle vaatimuksen, että maksamatta jääneiden sakkojen sijasta A:lle on määrättävä muuntorangaistus.

Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeuden 17.1.2012 antamasta päätöksestä ilmenee, että A oli kärjäoikeudelle antamassaan vastauksessa vastustanut syyttäjän vaatimusta sakkojen muuntamisesta, koska käsillä olevissa asioissa oli ollut kyse rangaistusvaatimuksen vastustamisasioista eikä tällaisia sakkoja saa muuntaa vankeudeksi. A esitti kärjäoikeudelle Helsingin kärjäoikeuden rikosasiassa antaman haastehakemuksen 26.6.2007, jonka mukaan Helsingin kärjäoikeuden käsittelemässä asiassa oli ollut kysymys rangaistusvaatimuksen vastustamisasiasta. Asiassa oli annettu Helsingin kärjäoikeuden tuomio, johon A oli ilmoittanut määräajassa tyytymättömyyttä. Helsingin hovioikeus oli antanut asiassa ratkaisun 12.11.2007, jonka perusteella syyttäjä nyt vaati muuntorangaistusta. A ei esittänyt kärjäoikeudelle enempää näyttöä tai asiakirjaa.

A esitti kärjäoikeudelle myös ansion menetykseen sekä matkakuluihin perustuvan 1200 euron korvausvaatimuksensa. Hän ei antanut kärjäoikeudelle selvitystä matkakuluistaan tai ansionmenetyksensä määrästä.

Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeus totesi päätöksessään rikoslain 2a luvun 6 §:n 4 momenttiin viitaten, että rangaistusmääräysmenettelyssä annettua sakkorangaistusta ei muunneta vankeudeksi. Asiassa oli A:n esittämän selvityksen perusteella kyseisen lainkohdan mukainen esite muuntorangaistuksen määräämiselle Helsingin hovioikeuden 12.11.2007 ratkaisemassa asiassa. Kärjäoikeus hylkäsi syyttäjän muuntovaatimuksen tältä osin.

Syyttäjän esittämän toisen, Vaasan hovioikeuden 22.1.2007 ratkaisuun perustuvan muuntorangaistuksen määräämistä koskevan asian osalta Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeus muunsi vankeudeksi syyttäjän muuntovaatimukseen perustuvan 20 päiväsakkoa käsittävän sakon kuuden päivän vankeudeksi.

A:n kulukorvausvaatimuksen osalta kärjäoikeus totesi, että osa syyttäjän vaatimuksista oli hyväksytty ja osa hylätty. A ei ollut antanut kärjäoikeudelle selvitystä erityisistä syistä, joiden perusteella kärjäoikeuden olisi tullut velvoittaa valtio korvaamaan A:n vaatimat kulut. Kärjäoikeus hylkäsi A:n vaatimuksen kulujensa korvaamisesta.

A valitti Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeuden 17.1.2012 antamasta päätöksestä Vaasan hovioikeuteen. A esitti valituksessaan vaatimuksen, että kärjäoikeuden päätös kumotaan ja muuntorangaistus jätetään määräämättä ja että valtio velvoitetaan korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa kärjäoikeudesta 1200 eurolla ja hovioikeudesta 150 eurolla. Kärjäoikeus on muuntanut vankeudeksi sakon, joka on tuomittu teosta, josta A:lle on annettu rangaistusvaa-

timus rangaistusmääräysmenettelyssä. A:lle oli aiheutunut asian käsittelystä käräjäoikeudessa matkakuluja ja ansionmenetystä.

A:n vastapuolena toiminut kihlakunnansyyttäjä B hyväksyi A:n vaatimuksen muuntorangaistuksen määräämättä jättämisestä.

Vaasan hovioikeus kumosi Etelä-Pohjanmaan käräjäoikeuden päätöksen sakon muuntorangaistuksen määräämisestä. Hovioikeus viittasi päätöksessään rikoslain 2a luvun 6 §:n 4 momenttiin. Ratkaisun perusteluissa todettiin, että syyttäjän hovioikeudessa esittämän selvityksen mukaan käräjäoikeus on muuntanut vankeudeksi sakon, joka on tuomittu A:n rangaistusvaatimuksen vastustamista seuranneessa oikeudenkäynnissä. Syyttäjä oli hovioikeudessa hyväksynyt A:n vaatimuksen muuntorangaistuksen määräämättä jättämisestä. Näin ollen A:lle tuomittua sakkoa ei muunnettu vankeudeksi.

Hovioikeus harkitsi A:n kohtuullisiksi oikeudenkäyntikuluiksi käräjäoikeudesta 200 euroa ja hovioikeudesta 100 euroa eli yhteensä 300 euroa.

3.2 Selvitysten sisältöä

3.2.1 Kihlakunnansyyttäjä B:n selvitys

Kihlakunnansyyttäjä B kertoo kantelun johdosta antamassaan selvityksessä, että hänen 3.1.2012 allekirjoittamastaan muuntorangaistusvaatimuksesta ei ilmene, että vankeudeksi muunnettavaksi vaaditut sakkorangaistukset olisi annettu rangaistusmääräysmenettelyssä.

B toteaa, että Etelä-Pohjanmaan käräjäoikeus hylkäsi päätöksessään muuntovaatimuksen 1. kohdan. Muuntorangaistusvaatimuksen toisen kohdan perusteella A tuomittiin kuuden päivän pituiseen vankeusrangaistukseen. Tältä osin B viittaa selvityksessään käräjäoikeuden tuomion perusteluihin.

B kertoo, että kyseistä kohtaa koskevasta haastehakemuksesta (R 05/xxx/xxx) ei ilmene, että haastehakemus koskee rangaistusmääräyksen vastustamista koskevaa asiaa. Tämä ilmeni vasta B:n tilattua Alavuden poliisin arkistosta tutkintailmoituksen 6000/S/xxxxx/05, joka koskee syyttäjän lisätutkintapyyntöä ilmoitukseen 6000/R/xxx/04. Tällä perusteella B oli hovioikeudessa hyväksynyt A:n vaatimuksen muuntorangaistuksen määräämättä jättämisestä.

3.2.2 Apulaisvaltakunnansyyttäjän lausunto

Apulaisvaltakunnansyyttäjän antamassa lausunnossa todetaan, että maaliskuun 2007 alusta lukien rangaistusmääräysmenettelyssä annettua, enintään 20 päiväsakon suuruista sakkorangaistusta ei muunneta vankeudeksi. Tällaista sakkoa ei muunneta vankeudeksi silloinkaan, kun tuomioistuin on tuominnut sen rangaistusvaatimuksen vastustamista seuranneessa oikeudenkäynnissä. Lokakuun 2008 alusta on poistettu rangaistusmääräysmenettelyssä annettujen sakkorangaistuksen muuntokiellolle säädetty 20 päiväsakon raja.

Valtakunnansyyttäjänvirastosta on 9.9.2008 lähetetty kaikkiin syyttäjän virastoihin sähköpostiviesti, jossa on todettu muun muassa, että kun tuomioistuin tuomitsee sakkorangaistuksen vastustamista koskevassa oikeudenkäynnissä, se merkitsee tuomiolauselmaan tiedon kyseistä rangaistusta koskevasta muuntokiellosta. Tämän varmistamiseksi syyttäjän on syytä:

- merkitä haastehakemuksen lisätietoihin, että kysymyksessä on rangaistusvaatimuksen vastustaminen.
- liittää käräjäoikeudelle lähetettäviin asiakirjoihin vastustettu rangaistusvaatimus. Rangaistusvaatimus on syytä liittää asiakirjoihin myös niissä tapauksissa, joissa on suoritettu täydellinen esitutkinta.
- vastustamisoikeudenkäynnissä tarvittaessa lisäksi erikseen ilmoittaa, että kysymyksessä on rangaistusvaatimuksen vastustaminen.

Lausunnossa todetaan, että A:n 9.10.2004 tekemiä rikoksia koskevasta 1.11.2005 päiväystä haastehakemuksesta ei ole käynyt ilmi, että kysymyksessä on ollut rangaistusvaatimuksen vastustaminen. Tämä ei liene käynyt ilmi myöskään Seinäjoen käräjäoikeuden 15.12.2005 antamasta ratkaisusta eikä Vaasan hovioikeuden 22.1.2007 antamasta päätöksestä. Vasta kihlakunnansyyttäjä B:n selvityksen mukaan hänen poliisin arkistosta tilaamasta tulkintailmoituksesta on käynyt ilmi, että kysymyksessä on ollut rangaistusvaatimuksen vastustaminen.

Etelä-Pohjanmaan käräjäoikeuden 17.1.2012 muuntorangaistuksen määräämistä koskevassa asiassa antamasta päätöksestä käy ilmi, että A:n 20.10.2006 tekemää lievää petosta koskevan syytteen johdosta Helsingin käräjäoikeuden antamasta haastehakemuksesta ilmeni, että kysymyksessä oli ollut rangaistusvaatimuksen vastustamisasia. Epäselvää on, oliko tämä ilmennyt Helsingin käräjäoikeuden 6.9.2007 antamasta ratkaisusta tai Helsingin hovioikeuden 12.11.2007 antamasta ratkaisusta.

A:n vuonna 2004 ja 2006 tekemistä rikoksista tuomittuja seuraamuksia on käsitelty useissa viranomaisissa usean vuoden aikana. Asiakirjoista saatavan selvityksen perusteella A ei ole suorittanut mitään rangaistusta näiden rikosten johdosta. Vuoden 2007 ja 2008 lainmuutosten johdosta hänelle on aiheutunut turhaa vaivaa aiheettomien muuntorangaistusvaatimusten johdosta ainakin vuonna 2012 muuntorangaistusasioiden tuomioistuinkäsittelyistä.

Toimitetusta selvityksestä päätellen muuntorangaistusmenettelyssä ei ole ollut asianmukaista selvitystä siitä, että hovioikeuksien ratkaisuilla tuomitut sakot oli tuomittu rangaistusvaatimuksen vastustamista seuranneessa oikeudenkäynnissä. Apulaisvaltakunnansyyttäjän näkemyksen mukaan kihlakunnansyyttäjä B ei näytä menettelleen asiassa virheellisesti. Valtakunnansyyttäjänvirastossa ei ole enää tässä vaiheessa pidetty tarkoituksenmukaisena ryhtyä selvittämään niiden syyttäjien menettelyä, jotka ovat aikanaan ajaneet syytteitä A:ta vastaan kysymyksessä olevista rikoksista.

Puheena oleva ongelma poistuu viimeistään silloin, kun laki sakon ja rikesakon määräämisestä tulee voimaan. Sanottuun lakiin ei enää sisälly rangaistusvaatimuksen vastustamista koskevaa oikeudenkäyntimenettelyä. Lain voimaantulo riippune siitä, milloin sisäasiainministeriön tietojärjestelmä uudistus Vitja ja oikeusministeriön aineistopankkiuudistus AIPA ovat valmiit. Vitjan kehitystyö lienee edennyt aikataulun mukaan niin, että se voisi aloittaa 1.1.2014. Tuo päivämäärä on AIPA:nkin periaatteellinen tavoite. Summaaristen rikosasioiden käsittely on ensimmäisten toteutusten joukossa.

Tuomiolauselmasovelluksen käyttäminen käräjäoikeuksissa on päättynyt 2.11.2012. Uusi rikostuomiosovellus Ritu otettiin käyttöön käräjäoikeuksissa 5.11.2012. Valtakunnansyyttäjänvirastoon Oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksesta saatujen tietojen mukaan myös uudessa järjestelmässä on käyttäjien vastuulla, että muuntokiellot merkitään ratkaisuihin. Näin ollen uuden rikostuomiosovelluksen Ritun käytössä tulee varmistaa, että tieto kulkee näissä muun-

tokielloasioissa niin kauan kuin rangaistusvaatimusten vastustamismenettely vielä on käytössä.

Oikeusministeriössä on myös vireillä sakon muuntorangaistusjärjestelmän kehittäminen.

3.3 Oikeusohjeet

Sakon muuntorangaistuksen määrittämisestä

Rikoslain 2a luvun 6 §:n 4 momentin mukaan rangaistusmääräysmenettelyssä annettua sakkorangaistusta ei muunneta vankeudeksi. Tällaista sakkoa ei muunneta vankeudeksi silloinkaan, kun tuomioistuin on tuominnut sen rangaistusvaatimuksen vastustamista seuranneessa oikeudenkäynnissä. (29.8.2008/578).

Laki sakon täytäntöönpanosta

Sakon täytäntöönpanosta annetun lain 19 §:n 1 momentin mukaan oikeusrekisterikeskuksen on etsintäkuulutettava maksuvelvollinen, jos vankeudeksi muunnettavissa olevaa sakkoa ei saada ulosottoimin perittyä hänen omaisuudestaan ja jos hänen olinpaikkansa on tuntematon tai hänen voidaan olettaa pakoilevan perintätoimenpiteitä.

Lain 20 §:n mukaan etsintäkuulutus on peruutettava, jos täytäntöönpano on päättynyt, jos maksuvelvollinen on haastettu muuntorangaistuksen määrittämisestä koskevaan oikeudenkäyntiin tai jos haastamiselle taikka muuntorangaistuksen määrittämiselle on laissa säädetty este. Jos etsintäkuulutukseen sisältyvissä tiedoissa tapahtuu muutoksia, kuulutus on oikaistava.

Lain 24 §:n 1 momentin mukaan maksuvelvollinen on haastettava muuntorangaistuksen määrittämisestä koskevaan oikeudenkäyntiin, jos vankeudeksi muunnettavissa olevaa täytäntöönpanokelpoista sakkoa ei saada täysimääräisesti häneltä perittyä eikä ilmene syytä jatkaa kysymyksessä olevan seuraamuksen perintää.

Laki syyttäjälaitoksesta

Syyttäjälaitoksesta annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaan syyttäjän tehtävänä on huolehtia rikosoikeudellisen vastuun toteuttamisesta hänen käsiteltävänä olevassa asiassa tasapuolisesti, joutuisasti ja taloudellisesti asianosaisten oikeusturvan ja yleisen edun edellyttämällä tavalla.

3.4 Kannanotto

Laillisuusvalvonnan näkökulmasta asiassa on oleellista, olisiko A:lle vaaditun muuntorangaistuksen perusteena olleiden rangaistusmääräysmenettelyssä annettujen sakkorangaistusten muuntokelvottomuus vankeudeksi tullut havaita ennen asian käsittelyä tuomioistuimessa ja jos niin, missä vaiheessa siihen olisi tullut reagoida.

Rikoslain 2a luvun 6 §:n muuttamista koskevissa lain esitöissä (LaVM 21/2006 vp s. 3) todettiin muun muassa, että ”*Lakiehdotuksen mukaisen mallin tehokas ja asianmukainen toteuttaminen edellyttää, että tuomioistuin rangaistusvaatimuksen vastustamista seuraavassa oikeudenkäynnissä on tietoinen käsiteltävänä olevan rikosasian taustasta. Valiokuntakäsittelyn aikana on ilmennyt, että näin ei välttämättä ole. Oikeusministeriön on tämän vuoksi yhdessä*

Valtakunnansyyttäjänviraston kanssa huolehdittava siitä, että ennen lain voimaantuloa syyttäjille annetaan asianmukaiset ohjeet siitä, millaisia tietoja asian aikaisemmasta käsittelystä heidän on rangaistusvaatimuksen vastustamista seuraavassa oikeudenkäynnissä tuomioistuimelle toimitettava.”

Syyttäjän tehtävänä on julkisen kannevallan edustajana rangaistusvaadetta ajamalla huolehtia rikosoikeudellisen vastuun toteuttamisesta. Syyttäjän on toimittava tehtävässään objektiviteettiperiaatteen mukaisesti, eli huolehdittava muun muassa asian huolellisesta selvittämisestä.

Syyttäjän toimilla rikosprosessin eri vaiheissa on mahdollista puuttua kansalaisten perusoikeuksiin. Mikäli asiaa ei ole riittävästi selvitetty siltä osin, voidaanko asia käsitellä muuntorangaistusmenettelyssä, on muuntorangaistukseen perustuva väärä vapaudenriiston mahdollisuus mahdollinen. Oman käsitykseni mukaan asiassa tapahtunutta perustuslain 7 §:ssä turvattu henkilökohtaisen vapauden suojan vaarantumista ei voida pitää periaatteelliselta merkitykseltään vähäisenä asiana.

Etelä-Pohjanmaan kärjäoikeuden 17.1.2012 tekemään päätökseen on kirjattu A:n vastustaneen syyttäjän vaatimusta sakkojen muuntamisesta, koska käsillä olevissa asioissa oli ollut kyse rangaistusvaatimuksen vastustamisesta. A esitti selvitystä ainoastaan toisen muuntorangaistuksen perusteena olevan lievää petosta koskevan sakon aikaisemmasta käsittelystä, koska tuomioistuin hylkäsi syyttäjän muuntovaatimuksen. Sen sijaan toisen muuntorangaistuksen kohteena olevan liikenne rikkomuksia ym. koskevan sakon osalta A ei esittänyt kärjäoikeudelle asiakirjaselvitystä ja kärjäoikeus muunsi sakon vankeudeksi syyttäjän vaatimuksen mukaisesti.

Näkemykseni mukaan kihlakunnansyyttäjä B:n olisi tullut *ennen* muuntorangaistusvaatimuksen esittämistä tuomioistuimelle virkansa puolesta selvittää, olivatko A:n maksamatta jääneet sakot muunnettavissa vankeudeksi. Virallisperiaatteen näkökulmasta ei ole perusteltua, että menettelyllinen väite sakkojen vankeudeksi muunnettavuudesta jää vastaajan tuomioistuimessa esitettäväksi. Vaikka asiassa ei enää olekaan tässä vaiheessa kysymys syyllisyyden arvioimisesta, tulee syyttäjän selvittää myös vaatimustensa menettelylliset edellytykset. Tätä ei voida säilyttää vastaajan tehtäväksi.

Katson niin ikään, että kihlakunnansyyttäjä B:n olisi *viimeistään* kärjäoikeudessa tullut vastaajan esittämän väitteen johdosta jollakin tavoin reagoida ja selvittää vaatimuksensa perusteena olevan liikenne rikosta ym. koskevan sakon muunnettavuutta koskeva kysymys esimerkiksi pyytämällä muuntoasian käsittelyn lykkäystä tuomioistuimessa. Tätä olisi puoltanut myös se, että muuntorangaistusvaatimuksen kohteena ollut sakko on koskenut vuonna 2004 tapahtuneita liikenne rikkomuksia, ajoneuvorikkomuksia sekä lievää veropetosta. Nämä ovat tyypillisesti rikoksia, jotka käsitellään ensi vaiheessa rangaistusmääräysmenettelyssä.

Kihlakunnansyyttäjä B:n virheellisenä pitämäni menettelyyn on ilmeisesti myötävaikuttanut apulaisvaltakunnansyyttäjän lausunnosta ilmenevät rikoslain 2a luvun 6 §:n lainmuutoksen voimaantulon siirtymä-aika, jolloin kaikissa tapauksissa ei ole ollut vaivatta selvitettävissä onko muunnettavana olevan sakon osalta kysymys ollut alun perin rangaistusmääräysmenettelyssä käsitelystä sakkorangaistuksesta. Tässäkin tapauksessa B oli saanut asian selvitettyä vasta tilattuaan asiaa koskeneen tutkintailmoituksen poliisilaitokselta.

Kantelussa poliisia kohtaan esitetty arvostelu ei anna aihetta toimenpiteisiini. Vaikka muuntorangaistusta koskeva etsintäkuulutus sinänsä olisikin sakon täytäntöönpanosta annetun lain

20 §:n nojalla ollut peruutettava koska se ei ollut muunnettavissa vankeudeksi, on poliisi mielestäni voinut toimia etsintäkuulutuksesta ilmenevän haastamispyynnön ja poliisilain 12 §:n edellyttämin tavoin. Kyseisen poliisilain säännöksen 3 momentin mukaan etsintäkuulutettu on, jollei etsintäkuulutuksen edellyttämien toimenpiteiden kestoajasta laissa toisin säädetä, velvollinen olemaan toimenpiteiden suorittamiseksi saapuvilla enintään kuusi tuntia kiinniottamisesta.

Tapahtuman selvittämisestä on kiistatta aiheutunut A:lle vaivaa sekä taloudellisia kuluja. Vaasan hovioikeus on lainvoimaisessa päätöksessään arvioinut A:lle korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrän. En katso asiassa olevan perusteita hyvitysesityksen tekemiselle.

4

TOIMENPITEET

Saatan käsitykseni kihlakunnansyyttäjä B:n virheellisenä pitämästäni menettelystä hänen tietoonsa vastaisen varalle. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni B:lle.

Lisäksi lähetän jäljennöksen päätöksestäni tiedoksi Valtakunnansyyttäjänvirastoon.

Muihin toimenpiteisiin kantelu ei anna aiheutta ja sen liitteet palautetaan ohessa.